

РЕШЕНИЕ

№ 4040

гр. София, 06.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 17.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Лозан Панов

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „В. С. И.” Е., ЕИК *, адрес Г. С. 1700, К. „В.”, У. „К. П.” № 4, представлявано от управителя Марин Вичеславов Николов срещу Ревизионен акт № * от 15.03.2010 г., издаден от Е Д А – главен инспектор по приходите към ТД на Н. „ГДО”, Г. С., потвърден изцяло с Решение № 1196/11.08.2010г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”, Г. С. П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят оспорва горепосочения ревизионен акт, като твърди, че е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в противоречие с материалния закон и П. допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорва приложението на разпоредбите на ДОПК относно реда и сроковете за провеждане на ревизионното производство, както и издадените заповеди за удължаване на ревизията на основание чл. 64 АПК, във вр. с чл. 21, ал. 5 АПК, във вр. с чл. 113, ал. 4 ДОПК. Според жалбоподателя не са налице основанията за определяне на задължения за корпоративен данък по реда на чл. 15, ал. 3, т. 1 от ЗКПО /отм./ за проверяваните 2004г., 2005г. и 2006г., тъй като не е установено, че ревизираното дружество е приложило трансферни цени, търговски и икономически отношения по смисъла на посочената разпоредба, които да водят до отклонение от данъчно облагане, както и не са налице сделки, сключени П. условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО /в сила от 01.01.2007г./ за проверяваната 2007г. Оспорва също така установените задължения за данък върху добавената стойност за довносяне и определената лихва за данъчни периоди м. 06.2007

г. и м. 02.2008 г. на основание чл. 27, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, тъй като според жалбоподателя тази разпоредба е неприложима поради липса на свързаност между лицата по сделките. По същество моли обжалваният акт да бъде отменен изцяло, като му се присъдят направените разноски по делото.

Ответникът – Директорът на Д. „О.” П. ЦУ на Н., Г. С. чрез процесуалните си представители оспорва жалбата. В представени по делото писмени бележки излага подробни аргументи за това и моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. заема становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като изложените доводи са неоснователни и недоказани в хода на съдебното производство.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, I отделение, 1 състав, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия № 900041/02.02.2009г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД “Големи данъкоплатци и осигурители”, с която е възложено извършването на ревизия на „В. С. И.” Е., ЕИК по БУЛСТАТ * със срок на завършване до 04.05.2009г. Органът, възложил ревизията, е упълномощен със Заповед № 03 от 03.01.2006г., издадена от Д. на ТД на Н. „Големи данъкоплатци и осигурители”. Със Заповед за възлагане на ревизия № 900148/29.04.2009г., издадена също от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД “Големи данъкоплатци и осигурители”, срокът на ревизията е удължен с един месец до 05.06.2009г. Със Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г. /л. 88/ се продължава срокът на ревизионното производство до 07.09.2009г. Тази заповед е издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД “Големи данъкоплатци и осигурители”, т. е. от органа, възложил ревизията. По делото са приложени Писмо Изх. № 23-00-1279/28.05.2009г. от Д. на ТД на Н. „ГДО” до Изпълнителния директор на Н. /л. 90/, Проект на Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от 28.05.2009г. от Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 91/, Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от 28.05.2009г. от Е А – гл. инспектор по приходите П. ТД на Н. „ГДО” /л. 92/, Докладна от П Д Б, началник отдел „Контрол” П. ТД на Н. „ГДО” до Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 93/, Докладна от Е А – гл. инспектор по приходите П. ТД на Н. „ГДО” от 28.05.2009г. /л. 94/ и Заповед № ЦУ – 115/02.06.2009г. /л. 95/, издадена от Изпълнителния директор на Н., с която се разрешава срокът на ревизионното производство да бъде удължен до 07.09.2009г. Срокът на ревизионното производство е удължен още веднъж със Заповед за възлагане на ревизия № 900299/03.09.2009г. /л. 96/, издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО” до 08.02.2010г. По делото са приложени Заповед № ЦУ – 164/27.08.2009г. /л. 98/, издадена от Изпълнителния директор на Н., с която се разрешава срокът на ревизионното производство да бъде удължен до 08.02.2010г., Писмо Изх. № 23-00-2222/25.08.2009г. от Д. на ТД на Н. „ГДО” до Изпълнителния директор на Н. /л. 99/, Доклад от Д. на ТД на Н. „ГДО” до Изпълнителния директор на Н. /л. 100/, Проект на Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 101/, Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от 21.08.2009г., изх. № 004-5240/24.08.2009г. от Е А – гл. инспектор по приходите П. ТД на Н. „ГДО” /л. 102/, Доклад от П Д Б, началник отдел „Контрол” П. ТД на Н. „ГДО” до Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 103/.

Съставен е ревизионен доклад /РД/ № ЦУ-164/08.02.2010г., който е връчен на 15.02.2010г. на ревизираното лице. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу РД е подадено възражение с вх. № 26-Б-2948/01.03.2010г., преценено като частично основателно. Приети са възраженията на жалбоподателя относно определените задължения за ДДС за данъчни периоди м. 08.2005г. и м. 10.2006г., както и възраженията по отношение на извършените увеличения на финансовите резултати за 2003г. и за 2004г. по отношение на сделките с недвижими имоти, сключени до 12.03.2004г. Ревизията е приключила с обжалвания РА № * от 15.03.2010г., издаден от Е Д А – главен инспектор по приходите към ТД на Н. „ГДО”, Г. С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К ЦУ-164/15.02.2010г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД “Големи данъкоплатци и осигурители”, т. е. от органа, възложил ревизията.

С процесния ревизионен акт на „В. С. И." Е. са определени допълнително задължения за корпоративен данък и съответните лихви за забава общо в размер на 12 238 699,89 лв., както и задължения за данък върху добавената стойност, ведно със съответните лихви за забава общо в размер на 9 023 559,97 лв. Извършено е преобразуване на финансовите резултати за 2004г. със сума в размер на 3 464 009,00 лв., за 2005г. със сума в размер на 21 072 453,00 лв., за 2006г. със сума в размер на 8 596 523,93 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 1 от същия закон и за 2007г. със сума в размер на 32 923 333,90 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 от с. з., със суми представляващи разлика между определените в хода на ревизията пазарни цени на продадени от ревизираното дружество недвижими имоти и реализираните приходи от продажбата на същите. Извършено е също така преобразуване на финансовите резултати с допълнително начислени приходи от лихви за 2004г. със сума в размер на 235 812,28 лв., за 2005г. със сума в размер на 592 288,28 лв., за 2006г. със сума в размер на 424 604,70 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /отм./ и за 2007г. със сума в размер на 324 867,24 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от с. з. Доначислен е данък добавена стойност в размер на 6 564 943,00 лв. за данъчен период м. 06.2007г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. С., район „Зона Б 17", представляващ УПИ с площ 48 436 К. м., собственост на „В. С. И." Е., на свързано лице „Сингулар" АДСИЦ с ЕИК по БУЛСТАТ *. Доначислен е данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. В Т, представляващ УПИ с площ 1 406 К. м., собственост на „В. С. И." Е. на свързано лице „Конфирма" с ЕИК по БУЛСТАТ *. Установени са по реда на ЗДДС задължения за лихви в размер на 29 950,89 лв. за данъчен период м. 02.2008 г.

На основание чл. 37, ал. 3 и чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество и на трети лица са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. Представените документи и писмени обяснения са описани и приложени към РД. По реда на чл. 60, ал. 1 от ДОПК с Акт за възлагане № 11/03.11.2009г. е възложена експертиза за определяне на пазарната стойност на продадените от ревизираното дружество недвижими имоти, намиращи се в Г. П и Г. В Т. Експертизата е изготвена от вещото лице А С А и е предадена с Протокол № 94-А-7417/04.12.2009г. С Акт за възлагане № 12/03.11.2009г. е възложена експертиза за определяне на пазарната стойност на продадените от ревизираното дружество недвижими имоти, намиращи се в Г. В, Г. Р и Г. Б. Експертизата е изготвена от Д Д В и е предадена с Протокол №

94-Д-7310/30.11.2009г. С Акт за възлагане № 13/16.11.2009г. е възложена експертиза за определяне на пазарната стойност на продадените от ревизираното дружество недвижими имоти, намиращи се в Г. П, Г. Я, Г. С 3 и Г. С. Експертизата е изготвена от вещото лице С П Сакутска и е предадена с Протокол № 94-С-2921/11.12.2009г. С Акт за възлагане № 14/19.11.2009г. е възложена експертиза за определяне на пазарната стойност на продадените от ревизираното дружество недвижими имоти, намиращи се в Г. Банско и Г. С., р-н К запад и район Панчарево. Експертизата е изготвена от вещото лице А И П - Д и е предадена с Протокол № 94-А-3004/18.12.2009г.

„В. С. И." Е. е подало жалба срещу ревизионен акт № * от 15.03.2010г., издаден от ТД на Н. „ГДО”, Г. С. с вх. № 26-В-4465/06.04.2010г. по регистъра на ТД на Н. „ГДО”. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”, Г. С. за срок до 21.08.2010 г. включително. Ревизионен акт № * от 15.03.2010г. е потвърден изцяло с Решение № 1196/11.08.2010г. на Д. на Д. „Обжалване и управление на изпълнението”, Г. С. П. ЦУ на Н..

В съдебното производство по искане на жалбоподателя е изготвено заключение на вещо лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, което установява средната пазарна цена на недвижимите имоти, във връзка с които са определени данъчните задължения, установени с обжалвания ревизионен акт. От заключението по СТЕ се установява, че определената от вещото лице в съдебното производство справедлива пазарна стойност на имотите се различава от определената като пазарна стойност в заключенията на изготвените експертизи по време на ревизионното производство.

П. така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд С. град достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена е срещу подлежащ на обжалване данъчен акт, от надлежно легитимирана страна. Решение № 1196/11.08.2010г. на Д. на Д. „О.” Г. С. е връчено на жалбоподателя на 01.09.2009 г., видно от положения вх. № 51 от 01.09.2010г. на „В. С. И." Е., а жалбата е депозирана в рамките на законоустановения 14-дневен срок за обжалване на 15.10.2010г.

По съществуването на правния спор: Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Жалбоподателят твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство, изразяващи се в издаването на незаконосъобразни заповеди за удължаване на ревизията, поради което срокът на ревизията е продължил недопустимо дълго. В подадената жалба са оспорени Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г. и Заповед за възлагане на ревизия № 900299/03.09.2009г., издадени от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО” на основание чл. 64 АПК, във вр. с чл. 21, ал. 5 АПК и чл. 113, ал. 4 ДОПК. Неоснователно е направеното от жалбоподателя възражение относно наименованието на заповедите, с които се удължава ревизионното производство, а именно, че са наименовани „заповед за възлагане на ревизия”, а не „заповед за удължаване на ревизия”. Наименованието на издадените актове, в случая процесуални актове, издадени в производството по издаване на крайния индивидуален административен акт, не може да доведе до незаконосъобразност на същите, доколкото в съдържанието им недвусмислено е изразена волята на административния орган, а именно –

удължаване на ревизионното производство с определен срок.

Ревизията на „В. С. И.” Е. е възложена със Заповед за възлагане на ревизия № 900041/02.02.2009г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО” като е определен срок за завършване на ревизията до 04.05.2009г., т. е. даден е максимално допустимия, съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срок от три месеца. Тази заповед е надлежно връчена на жалбоподателя на 06.02.2009г. в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК. Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, т. е. ревизията е започнала на 02.02.2009г. Първоначалната заповед е изменена със Заповед за възлагане на ревизия № 900148/29.04.2009г., връчена на ревизираното лице на 18.05.2009г. Тази заповед е издадена също от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО”, т. е. от органа, възложил ревизията, съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 2 от ДОПК, като срокът на ревизията е удължен с максимално допустимия срок в тази хипотеза от един месец до 05.06.2009г. Срокът на ревизионното производство е продължен още веднъж до 07.09.2009г. със Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г., връчена на ревизираното лице на 01.07.2009г. Тази заповед е издадена отново от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО”, т. е. от органа, възложил ревизията. В случая е нарушена разпоредбата на чл. 114, ал. 4 от ДОПК /Изм. ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г./, според която, когато сроковете по ал. 1 и 2 се окажат недостатъчни поради особена фактическа сложност на конкретния случай, срокът може да бъде продължен общо до не повече от три години със заповед за удължаване на срока на изпълнителния директор, издадена въз основа на мотивирано предложение на териториалния директор. В конкретния случай Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г. е издадена от некомпетентен орган, т. е. от органа възложил ревизията, а не от изпълнителния директор на Н., което представлява нарушение на императивната разпоредба на чл. 114, ал. 4 от ДОПК. Това прави издадената заповед нищожна поради липса на материална компетентност на органа за издаването ѝ. Вярно е, че по преписката са приложени цитираните по-горе Писмо Изх. № 23-00-1279/28.05.2009г. от Д. на ТД на Н. „ГДО” до Изпълнителния директор на Н. /л. 90/, Проект на Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от 28.05.2009г. от Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 91/, Искане за продължаване на срока за извършване на ревизия от 28.05.2009г. от Е А – гл. инспектор по приходите П. ТД на Н. „ГДО” /л. 92/, Докладна от П Д Б, началник отдел „Контрол” П. ТД на Н. „ГДО” до Д. на ТД на Н. „ГДО” /л. 93/, Докладна от Е А – гл. инспектор по приходите П. ТД на Н. „ГДО” от 28.05.2009г. /л. 94/ и Заповед № ЦУ – 115/02.06.2009г. /л. 95/, издадена от Изпълнителния директор на Н., с която се разрешава срокът на ревизионното производство да бъде удължен до 07.09.2009г. Следва да се отбележи, че представената Заповед № ЦУ – 115/02.06.2009г. на Изпълнителния директор на Н. има различно съдържание от изискуемата от закона заповед за удължаване на срока на ревизията, а именно – с нея не се удължава срока на ревизията, а се дава единствено разрешение за удължаване на срока, като се посочва, че самото удължаване следва да стане със заповед за възлагане на ревизия, издадена от органа, възложил ревизията, в противоречие с императивната разпоредба на чл. 114, ал. 4 от ДОПК. В случая следва да се даде предимство на съдържанието на този процесуален акт пред неговото наименование, от което следва, че волеизявлението на органа е именно да се даде разрешение, а не да се удължи срока на конкретната ревизия. Освен това въпросната

Заповед № ЦУ – 115/02.06.2009г. на Изпълнителния директор на Н. не е връчена на ревизираното лице, съгласно изискването на чл. 113, ал. 2 от ДОПК, поради което явно самите органи по приходите приемат, че предназначението на същата не е да удължи ревизията, а считат, че срокът на ревизионното производство се удължава със Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г., издадена от органа, възложил ревизията, която е надлежно връчена на ревизираното лице на 01.07.2009г. Следва да се има предвид също така и че към момента на издаване на Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г. вече е изтекъл законоустановения максимален четиримесечен срок по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в който ревизионното производство може да бъде удължавано от органа, възложил ревизията. За пълнота следва да се отбележи и че Заповед № ЦУ – 115/02.06.2009г. на Изпълнителния директор на Н. не е описана в издадените и връчени на ревизираното лице ревизионен доклад и ревизионен акт като същата не се съдържа и в посочените приложения към тях, а е спомената едва в решението на решаващия орган. Останалите представени документи имат вътрешно ведомствен характер и не са свързани с приложението на законовите изисквания относно удължаване сроковете на ревизионното производство, поради което не е необходимо да бъдат анализирани. Поради изложеното, настоящата съдебна инстанция счита, че Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО”, е издадена от некомпетентен орган, поради което е нищожна и не поражда целените от нея правни последици.

Срокът на ревизията е удължен още веднъж със Заповед за възлагане на ревизия № 900299/03.09.2009г., издадена отново от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО” като е определен нов допълнителен срок до 08.02.2010г. Тази заповед е връчена на ревизираното лице на 07.09.2009г. По делото е приложена също така Заповед № ЦУ – 164/27.08.2009г. /л. 98/, издадена от Изпълнителния директор на Н., с която се разрешава срокът на ревизионното производство да бъде удължен до 08.02.2010г., като същата не е връчена на ревизираното лице. Такава заповед не се споменава и липсва в приложенията към издадените ревизионен доклад и ревизионен акт, като същата не е отбелязана дори в решението на Д. на Д. „О.”, Г. С.. По изложените съображения по-горе, касаещи действителността на Заповед за възлагане на ревизия № 900185/02.06.2009г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО”, настоящата съдебна инстанция счита, че Заповед за възлагане на ревизия № 900299/03.09.2009г., издадена от П Д Б, началник отдел “Данъчно осигурителен контрол” в ТД на Н. “ГДО” следва да се обяви за нищожна, тъй като е издадена от некомпетентен орган. В този смисъл е и съдебната практика напр. Решение № 14453 от 22.12.2008 г. по адм. д. № 10646/2008 г., I отд. на ВАС.

В случая са нарушени императивните правила на закона, а именно чл. 114, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК /Изм. ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007г./, регламентиращи срока за извършване на ревизия и начина за удължаването ѝ. Срокът е бил два пъти незаконосъобразно удължаван с нищожни заповеди, поради което ревизията е продължила недопустимо дълго. Нищожността на последните води след себе си до нищожност и на извършените процесуални действия след 05.06.2009г., доколкото те са извършени извън срока за приключване на ревизията. Неспазването на сроковете, респ. на установената процедура по чл.114 ДОПК, рефлектира върху законосъобразното осъществяване на правомощията на ревизиращите органи по приходите и на годността

на събраните доказателства в административното данъчно производство. Практиката на ВАС е категорична, че в такива случаи не се приема, че ревизията на посоченото основание се опорочава до нейната недействителност, само не се кредитират и ценят доказателствата, събрани извън указания срок. Постоянна е съдебната практика, която приема, че неспазване на сроковете в чл. 114 от ДОПК рефлектира П. преценката на обжалвания РА с оглед времевия обхват за събиране на доказателствата от ревизиращия орган, т.е. тяхното изключване, ако са събрани в нарушение на установения срок за осъществяване на ревизията, съответно и П. удължения такъв. В този смисъл са Решение № 90 от 04.01.2008 г. по адм. д. № 7415/2007 г., I отд. на ВАС; Решение № 5529 от 14.05.2008 г. по адм. д. № 1984/2008 г., I отд. на ВАС; Решение № 10293 от 03.08.2009 г. по адм. д. № 4119/2009 г., I отд. на ВАС.

С оглед на изложеното, от доказателствата по делото следва да се изключат всички доказателства, събрани в хода на ревизионното производство след 05.06.2009г., когато изтича срокът на последното законосъобразно удължаване на ревизията, както и не следва да се вземат предвид извършените процесуални действия от органите по приходите след тази дата. П. това положение съдът констатира, че възлагането и изготвянето на експертизите, възложени с Акт за възлагане № 11/03.11.2009г. на Александър Симеонов Александров и предадена с Протокол № 94-А-7417/04.12.2009г.; с Акт за възлагане № 12/03.11.2009г. на Диана Добрева Велинова и предадена с Протокол № 94-Д-7310/30.11.2009г.; с Акт за възлагане № 13/16.11.2009г. на С П Сакутска и предадена с Протокол № 94-С-2921/11.12.2009г. и тази възложена с Акт за възлагане № 14/19.11.2009г. на А И П - Д и предадена с Протокол № 94-А-3004/18.12.2009г. е станало след изтичане на четиримесечния преклузивен срок по чл. 114, ал.1, във вр. с ал. 2 ДОПК, поради което въпросните заключения следва да бъдат изключени от кръга на доказателствата по делото.

Нарушаването на тези правила не обосновава най-тежкият порок на издадения административен акт, а именно неговата нищожност, но формира неговата унищожаемост, респ. незаконосъобразност. С оглед на разпоредбата на чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът е длъжен да реши спора по същество. В настоящото производство спорът, с който е сезиран съдът, е законосъобразен ли е оспореният Ревизионен акт № * от 15.03.2010 г., издаден от ТД на Н. „ГДО”, Г. С.. Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК ревизионният акт се издава в писмена форма, като т. 5 на тази разпоредба изрично указва, че ревизионният акт трябва да съдържа мотиви за издаване на акта. Липсата на мотиви обоснова порок във формата на административния акт, доколкото същите са част от нормативно установеното съдържание на акта. Това следва и от общата разпоредба на чл. 59 от АПК, регламентираща съдържанието на индивидуалния административен акт, озаглавена „Форма на индивидуалния административен акт”. В конкретния случай констатирания порок във формата, изразяващ се в липса на мотиви към част от акта, е съществен, но не е от категорията на особено съществени, които могат да доведат до нищожност на акта, следователно същият влияе единствено върху преценката за унищожаемостта на акта. От друга страна до допускането на този порок се е стигнало в резултат на съществено нарушаване на административнопроизводствените правила П. издаването на ревизионния акт, регламентиращи срока за извършване на ревизия и начина за

удължаването ѝ, което представлява самостоятелно основание за обявяване незаконосъобразността на оспорения акт.

В процесния спор е налице и необоснованост на оспорения индивидуален административен акт, тъй като част от задължението, определено с обжалвания РА, се определя по основание и размер само въз основа на събраните в нарушение на процесуалните правила доказателства, които се явяват негодни. На основание чл. 171, ал. 1 от АПК доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда, респективно доказателствата, които са събрани П. допуснати съществени процесуални нарушения, следва да се изключат от доказателствения материал. Поради изложеното и П. съобразяване с изискванията на чл. 160, ал. 1 от ДОПК за постановяване акт по съществото на спора, следва да се отмени оспорения ревизионен акт като незаконосъобразен и необоснован в следните части: Относно извършеното преобразуване на финансовите резултати за 2004г. със сума в размер на 3 464 009,00 лв., за 2005г. със сума в размер на 21 072 453,00 лв., за 2006г. със сума в размер на 8 596 523,93 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 1 от същия закон и за 2007г. със сума в размер на 32 923 333,90 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 от с. з., със суми представляващи разлика между определените в хода на ревизията пазарни цени на продадени от ревизираното дружество недвижими имоти и реализираните приходи от продажбата на същите; Относно доначисления данък добавена стойност в размер на 6 564 943,00 лв. за данъчен период м. 06.2007г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. С., район „Зона Б 17“, представляващ УПИ с площ 48 436 К. м., собственост на „В. С. И.“ Е., на „Сингулар“ АДСИЦ с ЕИК по БУЛСТАТ *; Относно доначисления данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. В Т, представляващ УПИ с площ 1 406 К. м., собственост на „В. С. И.“ Е. на „Конфирма“ с ЕИК по БУЛСТАТ *.

Следва да се посочи също така, че в хода на съдебното производство е изготвено заключение на вещо лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, което съдът цени като компетентно изготвено и основано на писмените доказателства по делото и извършената проверка на място на процесните недвижими имоти. Извършен е анализ на общодостъпни данни, като П. работата по изготвянето на заключението са използвани освен материалите, приложени по делото, така и намерени пазарни аналози от Агенцията по вписване, а именно нотариални актове, вписани в съответните служби по вписване за реално извършени и вписани сделки, които са сключени в срока на процесните сделки в съответния регион, както и специализирани издания за предлагане на недвижими имоти – С имоти, Пловдивски имоти, Варненски имоти, в. Ало Б, в. Ало Я, в. Посредник – П, в. Борба – В. Т към съответните периоди на сделките. Вещото лице лично е направило справки в общините и е проучило и съответните ПУП-ве и кадастрални планове във въпросните общини, копия от които са представени като приложения към заключението. От последните са направени изводи за състоянието на имотите и техните параметри към момента на продажбите, с какво отреждане са били имотите съгласно действащия към момента на продажбите градоустройствен план и какви са били възможностите за инвестиционно развитие. От изложеното следва, че в приетото заключение са съобразени конкретните индивидуални характеристики на всеки от имотите, имащи значение за определяне на пазарната стойност към момента на продажбата им, като е установено, че вещото лице е извършило и личен оглед на

недвижимите имоти. Неоснователно е възражението на ответника, че П. определяне на справедливата пазарна стойност на имотите вещото лице не се е съобразило с нормативно установените методи за определяне на пазарни цени съгласно Наредба № 5 от 26.02.1999 г. /отм., но в сила за 2004 г., 2005 г. и до 14.08.2006 г./ за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени и Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начина за прилагане методите за определяне на пазарни цени. Вещото лице е дало подробно описание в заключението си на използваните методи, като в съдебното заседание на 17.11.2010г. потвърди, че П. оценката на всеки имот е използван сравнителния метод (подробно описан в заключението), който по същество съвпада с метода на сравнимите неконтролирани цени, съгласно цитираните Наредби. В заключението са посочени съответните фактори, които според вещото лице влияят върху цената. Съгласно заключението на вещото лице, прието в съдебното заседание, определената като справедлива пазарна стойност на имотите общо по години е както следва: за сделки, сключени след месец март 2004г. справедливата пазарна стойност е общо в размер на 2 712 382 лв.; за сделки, сключени през 2005г. справедливата пазарна стойност е общо в размер на 9 976 649 лв.; за сделки, сключени през 2006г. справедливата пазарна стойност е общо в размер на 3 201 424 лв.; за сделки, сключени през 2007г. справедливата пазарна стойност е общо в размер на 5 896 774 лв. Стойностите, приети като основа за облагане, съгласно заключенията на изготвените експертизи по възлагане от органите по приходите, по години са както следва: за сделки, сключени след месец март 2004г. - общо в размер на 6 452 123 лв.; за сделки, сключени през 2005г. - общо в размер на 24 716 613 лв.; за сделки, сключени през 2006г. - общо в размер на 9 582 702 лв.; за сделки, сключени през 2007г. - общо в размер на 34 337 522 лв. Следователно налице е отклонение повече от три пъти по отношение на определените стойности от експертите по възлагане от ревизиращите органи и стойностите, определени от вещото лице в съдебното производство. Съдът кредитира, заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза, поради съображенията, изложени по-горе. От друга страна следва да се отбележи, че няма данни вещите лица, наети от органите по приходите, да са посетили лично всички от обектите на оценка, както и не са съобразили всички конкретни индивидуални характеристики, имащи значение за определянето на пазарната стойност на недвижимите имоти към момента на продажбите като напр. с какво отреждане са били имотите съгласно действащия към момента на продажбите градоустройствен план и какви са били възможностите за инвестиционно развитие. Напротив, в заключението по изготвената съдебно-техническа експертиза подробно са описани конкретните характеристики на всеки един от имотите, както и индивидуалните параметри, имащи значение за определяне на пазарната им стойност. Следва да се отбележи, че ответникът не е поискал да бъде изготвено тройно заключение по така поставените въпроси или допълнително заключение по формулирани от него въпроси, поради което съдът приема заключението по СТЕ за точно и професионално изготвено.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция счита, че поради оборване на определените от органите по приходите пазарни стойности на имотите, е налице и допълнително основание да се отмени обжалвания ревизионен акт като необоснован в частта на извършено преобразуване на финансовия резултат на ревизираното дружество за 2004г. със сума в размер на 3 464 009,00 лв., за 2005г. със сума в размер на 21 072 453,00 лв., за 2006г. със сума в размер на 8 596 523,93 лв. и за 2007г. със сума в размер на 32 923 333,90 лв., представляващи разлика между определените в хода на

ревизията пазарни цени на продадените от жалбоподателя недвижими имоти и реализираните приходи П. продажбата на същите.

По отношение на частта от РА относно доначисления данък добавена стойност в размер на 6 564 943,00 лв. за данъчен период м. 06.2007 г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. С., район „Зона Б 17“, представляващ УПИ с площ 48 436 К. м., собственост на „В. С. И.“ Е. на „Сингулар“ АДСИЦ с ЕИК по БУЛСТАТ * и в частта на РА относно доначисления данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008 г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. В Т, представляващ УПИ с площ 1 406 К. м., собственост на „В. С. И.“ Е. на „Конфирма“ с ЕИК по БУЛСТАТ *, съдът намира следното. Освен поради прогласената вече необоснованост на ревизионния акт в тези части, поради изключване на събраните извън срока на ревизията доказателства, а именно експертните оценки, изготвени от вещите лица по възлагане от органите по приходите, ревизионният акт е незаконосъобразен и поради следното.

Ревизиращият екип неоснователно е приел, че жалбоподателят е сключил сделка със свързано лице по смисъла на § 1, т. 3, б. „м“ от ДР на ДОПК със „Сингулар“ АДСИЦ, Г. С.. За да се приеме, че сделката е между свързани лица, е необходимо страните по сделката да са в предвидената от закона свързаност. Ако такава не е налице, това означава, че неоснователно е приложена и разпоредбата на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ЗДДС. За пазарна цена ревизиращият екип е приел стойността, посочена от вещото лице във възложената от тях експертиза, а както беше посочено същата следва да се изключи от доказателствата по делото. Освен това настоящият съдебен състав счита, че не е налице свързаност между страните по сделката по смисъла на ДОПК. П И Н е съдружник и в следствие – акционер (подобно на „В. С. И.“ Е.) и участва в управлението на „Картекс П“, Г. С., но това обстоятелство не поражда свързаност между „Сингулар“ АДСИЦ, Г. С. и „В. С. И.“ Е. по смисъла на § 1, т. 3, буква „м“ от ДР на ДОПК. Физическото лице П И Н е различен правен субект от търговското дружество „Картекс П“. Разпоредбата на ДОПК изисква именно лицата, които имат качеството на страни по сделката заедно да участват в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица. Страни по сделката са две юридически лица, като същите не участват нито пряко, нито косвено в трето лице, както неправилно е направил извод органа по приходите. В този смисъл се е произнесла и С градска прокуратура след извършена проверка на сделката, видно от приложеното към жалбата Постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, издадено на 01.02.2010г. Следователно в случая е неприложима разпоредбата на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, поради което ревизионният акт е незаконосъобразен в тази част и на посоченото основание.

Относно доначисления данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008 г., във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в Г. В Т, представляващ УПИ с площ 1 406 К. м., собственост на „В. С. И.“ Е. на „Конфирма“ с ЕИК по БУЛСТАТ * следва да се отбележи, че съдът кредитира определената стойност от вещото лице по възложената в съдебното производство експертиза в размер на 43 604 лв., поради което следва да се приеме, че е незаконосъобразно посоченото доначисляване на данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008г. във връзка с тази продажба, поради което ревизионният акт в тази част следва да се отмени и на това основание. За пълнота следва да се отбележи, че е спазено ограничителното условие по чл. 27, ал. 1 от ЗДДС, а именно - данъчната основа на доставката не може да е по-ниска от данъчната основа П. придобиването на стоката

или от себестойността ѝ, което се установява от приложените към жалбата Справка „Имоти” и Хронологичен опис за операциите през данъчен период м.6.2007г. на дружеството.

Относно установените по реда на ЗДДС задължения за лихви в размер на 29 950,89 лв. за данъчен период м. 02.2008 г., ревизионният акт е незаконосъобразен поради следното. Във връзка с продажбата на посочения недвижим имот, находящ се в Г. В Т, представляващ УПИ с площ 1 406 К. м. е сключено Споразумение към Договор от 25.09.2007 г. за възлагане изпълнението на строително – монтажни работи на „Жилищна сграда с магазини и гаражи”, Г. В Т, сключено между „В. С. И.” Е., „Конфирма” и „Сtima” ООД. В ревизионния акт се съдържа констатация, че жалбоподателят е следвало да внесе данък върху добавената стойност в размер на 137 929,33 лева и лихва за забава в размер на 29 950,89 лева, тъй като фактурирането на извършените СМР е станало в един по-късен момент, а не към момента на прехвърляне на правото на строеж. Съгласно Нотариален акт № 16 от 06.02.2008 г. е предвидено, че отношенията по извършените в имота строително – монтажни работи се уреждат по силата на допълнителен договор, а именно – договора, сключен между страните на 06.02.2008 г. По силата на чл. 3, ал. 4 от цитирания договор, извършените от „В. С. И.” Е. строително – монтажни работи се префактурират на „Конфирма” не по-късно от две седмици от приемането на сградата с издадено разрешение за ползване. Вярно е твърдението на ответника, че съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 2, изр. второ от ЗДДС в правото на строеж не се включват извършените строително-монтажни работи. Това обаче означава, че доставката на право на строеж върху земята се третира като отделна доставка по отношение на извършените строително-монтажни работи в имота. Доставката на правото на строеж е освободена доставка до момента на завършване в груб строеж на сградата, съгласно посочената разпоредба. Доставката на строителната услуга обаче, като облагаема доставка, се регулира от други разпоредби на закона. П. доставка на услуги, за които не е предвидено поэтапно или периодично изпълнение, данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. Съгласно чл. 12, ал. 1 ППЗДДС /в действащата през 2008г. редакция/ услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Правилно е възражението на жалбоподателя, че услугите не следват собствеността върху земята по приращение, както е приел органът по приходите. Освен това изрично е уговорено друго, а именно услугата да се префактурира след завършването ѝ. В този смисъл ревизиращият екип неправилно е начислил лихва в размер на 29 950,89 лева върху сумата от 137 929,33 лева данък добавена стойност, поради което ревизионният акт следва да бъде отменен в тази част.

Относно извършеното преобразуване на финансовите резултати с допълнително начислени приходи от лихви по заеми предоставени на свързани и несвързани лица за 2004г. със сума в размер на 235 812,28 лв., за 2005г. със сума в размер на 592 288,28 лв., за 2006г. със сума в размер на 424 604,70 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /отм./ и за 2007г. със сума в размер на 324 867,24 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от с. з., ревизионният акт е правилен и законосъобразен поради следното. С ревизионния акт е извършена корекция на финансовия резултат на „В. С. И.” Е. за 2004г., 2005г., 2006г. и 2007г. с допълнително начислени приходи от лихви по заеми предоставени на свързани и несвързани лица, по реда на чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО

/отм./ и по реда на чл. 78, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗКПО. Установено е, че през 2004г. и 2005г. от „В. С. И.“ Е. не са начислявани лихви за отпуснатите заеми и приходи от лихви не са осчетоводени. За 2006г. са начислени лихви по отпуснати заеми, като е приложен лихвен процент в размер на 4 %. Осчетоводените през 2006г. по счетоводна сметка 721 „Приходи от лихви“ лихви в размер на 220 057,12 лв. са във връзка с отпуснат кредит на „Конфирма“ , а лихви в размер на 114 093,45 лв. са посочени в ГДД за 2006г. като увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО. За 2007г. са начислени лихви по отпуснати междуфирмени заеми в размер на 241 180,16 лв., като е приложен лихвен процент в размер на 4 %. Лихвите са осчетоводени по счетоводна сметка 721 „Приходи от лихви“.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /в редакцията за 2004г. и 2005г./ предвижда П. получаване или предоставяне на кредити с лихвен процент, отличаващ се с повече или по-малко от една четвърт от законната лихва към момента на сключване на сделката, П. определяне на дължимия данък да се увеличава финансовият резултат преди данъчното преобразуване със сумите, произтичащи от тези търговски и финансови взаимоотношения или от тези сделки. С изменението на чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /в сила от 01.01.2006г./ се въвежда пазарната лихва като критерий за определяне на дължимия данък, в случаите на получаване или предоставяне на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката. По смисъла на § 1, т. 29 от ДР на ЗКПО /отм., в редакцията за 2004г. и 2005г./ „законната лихва“ е равна на основния лихвен процент на БНБ плюс 10 пункта, а според § 1, т. 29 от ДР на ЗКПО /отм., в сила от 01.01.2006г./, „пазарната лихва“ е лихвата, която би била платена П. същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката. Според чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се смята и получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО /в редакцията за 2007г./, данъчният финансов резултат се определя без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил П. извършване на обичайна сделка от същия вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Легална дефиниция на понятието „пазарна лихва“ е дадена в § 1, т. 32 от ДР на ЗКПО /за спорната 2007г./, съгласно която "Пазарна лихва" е лихвата, която би била платена П. същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата.

Предвид установените факти и обстоятелства по време на ревизията относно предоставените от жалбоподателя заемни средства ревизиращият екип правилно е приел, че са налице основания финансовият резултат на дружеството да бъде увеличен с приходите от лихви, като за 2004 г., 2005 г. и 2006 г. увеличението е по реда на чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от същия закон, а за 2007 г. - по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от с. з. Видно от направените изчисления относно 2004г. и 2005г. органите по приходите са определили приходите от лихви върху лихвен процент в размер на - 25 %, т. е. 75 % от законната лихва за този период. След въвеждане в закона на критерия „пазарна лихва” през 2006г. и 2007г., за определяне на дължимия данък правилно са приети данните за цената на кредитния ресурс П. междубанковите краткосрочни кредити, доколкото това представлява един безспорно обективен критерий, който се покрива с даденото легално определение на понятието пазарна лихва в действащите през 2006г. и 2007г. редакции на ЗКПО. Освен това следва да се отбележи, че доказателствата в тази връзка са събрани в законоустановения срок за провеждане на ревизията. На „В. С. И.” Е. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с Изх. № 26-В-891/13.04.2009г. От дружеството са изискани справки по години за предоставените заеми, които да включват законната лихва към датата на сключване на договорите, начислената лихва и дължимата лихва в съответствие с изискванията на чл. 15, ал. 3, т. 3 ЗКПО /отм./ и чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО. С Вх. № 26-В-891/14.05.2009г. дружеството е предоставило справка за отпуснатите заеми и дължимата лихва по реда по реда на Раздел IV от ЗКПО. Поради изложеното обжалваният ревизионен акт следва да бъде потвърден в частта, в която е извършено преобразуване на финансовите резултати за 2004г. със сума в размер на 235 812,28 лв., за 2005г. със сума в размер на 592 288,28 лв., за 2006г. със сума в размер на 424 604,70 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /отм./ и за 2007г. със сума в размер на 324 867,24 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от с. з.

Поради изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваният ревизионен акт следва да бъде отменен в частта относно извършеното преобразуване на финансовите резултати за 2004 г., 2005 г., 2006 г. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 1 от същия закон и за 2007г. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 от с. з. относно извършено преобразуване на финансовия резултат на ревизираното дружество за 2004г. със сума в размер на 3 464 009,00 лв., за 2005г. със сума в размер на 21 072 453,00 лв., за 2006г. със сума в размер на 8 596 523,93 лв. и за 2007г. със сума в размер на 32 923 333,90 лв., представляващи разлика между определените в хода на ревизията пазарни цени на продадените от жалбоподателя недвижими имоти и реализираните приходи П. продажбата на същите, както и в частта относно доначисления данък добавена стойност в размер на 6 564 943,00 лв. за данъчен период м. 06.2007г. и относно доначисления данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008г. ведно с начислените лихви, както и в частта на установените по реда на ЗДДС задължения за лихви в размер на 29 950,89 лв. за данъчен период м. 02.2008 г., а в частта относно извършеното преобразуване на финансовите резултати за 2004г. със сума в размер на 235 812,28 лв., за 2005г. със сума в размер на 592 288,28 лв., за 2006г. със сума в размер на 424 604,70 лв. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 3 от ЗКПО /отм./ и за 2007г. със сума в размер на 324 867,24 лв. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от с. з. ревизионният акт следва да бъде потвърден.

П. този изход на спора следва да се присъдят разноски и на двете страни. От страна на жалбоподателя „В. С. И.” Е. са доказани разноски в размер както следва – 50 лв. заплатена държавна такса и 1000 лв. платен депозит за извършване на съдебно-техническа експертиза или общо 1050 лв. Съразмерно на уважената част от жалбата на „В. С. И.” Е. следва да се присъди сумата от 1036 лв., а на Д. на Д. „О.”, Г. С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Поради изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „В. С. И.” Е., ЕИК *, адрес Г. С. 1700, К. „В.”, У. „К. П.” № 4 Ревизионен акт № * от 15.03.2010 г., издаден от Е Д А – главен инспектор по приходите към ТД на Н. „ГДО”, Г. С., потвърден с Решение № 1196/11.08.2010 г. на Д. на Д. „О.”, П. ЦУ на Н., В ЧАСТТА относно извършеното преобразуване на финансовите резултати за 2004 г., 2005 г., 2006 г. по реда чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО /отм./, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 1 от същия закон и за 2007г. по реда на чл. 78 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 1 от с. з., относно извършено преобразуване за 2004г. със сума в размер на 3 464 009,00 лв., за 2005г. със сума в размер на 21 072 453,00 лв., за 2006г. със сума в размер на 8 596 523,93 лв. и за 2007г. със сума в размер на 32 923 333,90 лв., както и в частта относно доначисления данък добавена стойност в размер на 6 564 943,00 лв. за данъчен период м. 06.2007г. и относно доначисления данък добавена стойност в размер на 11 648,59 лв. за данъчен период м. 02.2008г., както и в частта на установените по реда на ЗДДС задължения за лихви в размер на 29 950,89 лв. за данъчен период м. 02.2008 г., ведно със съответните начислени лихви върху отменения размер на данъчните задължения.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „В. С. И.” Е., ЕИК *, адрес Г. С. 1700, К. „В.”, У. „К. П.” № 4, срещу Ревизионен акт № * от 15.03.2010 г., издаден от Е Д А – главен инспектор по приходите към ТД на Н. „ГДО”, Г. С., потвърден с Решение № 1196/11.08.2010 г. на Д. на Д. „О.”, П. ЦУ на Н. в останалата част.

ОСЪЖДА Д. „Обжалване и управление на изпълнението” П. ЦУ на Н., Г. С. да заплати на „В. С. И.” Е., съдебни разноски в размер на 1036 лв. (десет хиляди тридесет и шест лева).

ОСЪЖДА „В. С. И.” Е. да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” П. ЦУ на Н., Г. С. юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ